

at jeg troer, Enhver, med Undtagelse af Rigsdagsmændene for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig), ville have tænkt paa det i samme Dieblid, da Dtrringen faldd, nemlig at Latinen er blevet saa stærkt indskrænket ved Universitetet, at man hartad ikke mere kan tale om Latinen som et Særkjende for Universitetet, og at det vist ikke vil vare mange Aar, inden det er aldeles forsvunden, undtagen som en speciel Disciplin for dem, der skulle vare Lærere i Latin, og, forsaavidt der skal vare Lærere i Latin, kan denne jo ikke godt bortfalde. Jeg har dog her villet gjøre opmærksom paa denne Maade, hvorpaa man kan vække Interessé for en Sag eller Opmærksomhed for det, man yttre.

Tscherning: Ja, jeg maa gjøre opmærksom paa en Maade, hvorved man kan søge at svække en ganske simpel historisk Fremstilling, og det er ved at aflede Opmærksomheden fra det Virkelige og henføre den paa det, der halvt om halvt er det Tilfældige. Det Virkelige er, at de, der ville tage Lægeexamen, skulle have gennemgaaet de Forberedelser, der foresdres for at komme til Universitetet; de skulle i Regelen vare Studenter og have taget de forskjellige Examina, for de kunne fuldbbyde deres Studium, og hvad enten man overfører det paa Latinen eller paa en Række andre Kundskaber, saa fordres der ialmindelighed, for at komme derhen til, at de have maattet søge offentlige eller private Skoleindretninger af den højere Art fra de vare 10—12 Aar gamle og have maattet blive ved dermed, til de vare 22—23 Aar, hvorimod den Afgang for Ustuderede, som bestod, medens det chirurgiske Akademie var tilstede, er ophørt, idetmindste paa den Maade, som dengang. Man er ikke gaaet hen og har sagt: I Ustuderede kunne blive ved at søge ind paa denne Vej, naar I, før I tage chirurgisk Examen, bevise, at I bestode visse humanistiske Kundskaber; — men man har i alt Bøsentligt affaaet dem, Afdgangen dertil. Man begyndte med at kalde dem Barberer og benævned med det Navn en stor Deel af vore meest udmærkede Læger, — thi vi have havt udmærkede Læger, som kom fra det chirurg-

giske Akademie, — og da man først havde faaet en saadan Skygge paa det hele Institut, inddrog man det under Universitetet og udelukkede derved Mænd, der havde arbeidet sig op i practiske Livsstillinger, hvor de erhvervede deres Brød ved deres Arbeide; man affaar dem paa engang en Udfigt til en Stilling, hvori Mange af deres Lige havde gjort sig nyttige og en Deel havde udmærket sig. Det er det sande Forhold; det er ikke Noget, hvorved jeg vil vække Latter, det er ikke Noget, hvorved jeg vil vække Opmærksomhed og en saadan Interessé, som det ærede Medlem troede, jeg gik løs paa, men det er Noget, hvorved jeg vil prøve paa at advare det hele store menige Folk fra at lade sig paaliste Instituter af den Art, som det, vi her tale om, og dette er Noget, der har en alvorlig Betydning. Naar det ærede Medlem kom tilbage paa dette Gættal og Total fra igaar, maa jeg bemærke, at det var Noget, som for mig Intet releverede; jeg betragtede det i sig selv som noget meget ringe; men Tingen var den, at han begyndte med at sige, at jeg havde omtalt 2 forffjellige Ting, med Hensyn til hvilke Begreberne vare forvekslede, og han nævnte kun den ene af disse to Ting, hvis Begreb efter hans Mening ikke af mig var forstaaet (Opper mann: Jo, jeg omtalte to.). Ja, det ville vi nu faae at see, det er ikke trykt endnu. For at vi ikke ogsaa skulle komme i Strid derom, maa jeg bemærke, at tidligere, da det ærede Medlem talte, sagde han, at jeg havde talt om Mindretallets § 1 istedetfor om Lovudkastets og Fleertallets; jeg sagde imidlertid kun om Mindretallets Paragraphi, at ligesom vi igaar ved at afstemme over denne Paragraph kom til at bestemme det Lovforslags Støbne, hvortil den hørte, saaledes kunde vi ogsaa idag ved at stemme over § 1 i de Forslag, her nu foreligge, afgjøre dette Lovforslags Støbne, og derved spare os Behandlingen af Resten, istedetfor at vente, til vi skulle stemme om Dvergangen til 3die Behandling. Paa anden Maade har jeg ikke talt om Mindretallets § 1, men derpaa sagde jeg: i den nu foreliggende § 1 foreligger ligeledes den af Ministeren ponerede Gjenstand for Forhandlingerne: ville I en Landbofskole eller ikke? Og, sagde jeg, forfaste vi